

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

Opr. št. III U 84/2021-15

UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V NOVI GORICI
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO sodišče v Novi Gorici
dne 11.10.2021
Podpis pristojne sodne osebe:

ZUNANJI ODDELEK
V NOVI GORICI

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Novi Gorici, je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici Lea Chiabai kot predsednica ter Andrej Orel in Valentina Rustja kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Mete Stopar Širok kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **EVGENIJ KOMLJANEC**, direktor ZD Izola, Ulica Oktobrske revolucije 11, Izola, ki jo zastopa Martina Cupin, odvetnica v Kopru, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Komisija za preprečevanje korupcije, Dunajska cesta 56, Ljubljana,

zaradi **kršitve integritete**,

o **tožbi** zoper akt Komisije za preprečevanje korupcije, št. 06211-22/2020/29 3219 z dne 17. 2. 2021,

po dne 16. 9. 2021 opravljeni glavni javni obravnavi, na seji senata dne **11. oktobra 2021**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Z izpodbijanim aktom, izdanim v zadevi, št. 06211-22/2020, je senat Komisije za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju Komisija ali KPK) v postopku zaradi kršitve integritete pri najemanju odvetniška pisane, vodenem zoper Evgenija Komljanca, direktorja javnega zavoda Zdravstveni dom Izola, ugotovil: da je Evgenij Komljanec, poslovodna oseba (direktor) javnega zavoda Zdravstveni dom Izola, dne 18. 3. 2019 kot posameznik za zastopanje v postopku, ki ga je Komisija uvedla zoper njega v zadevi št. 06215-2/2018, pooblastil Odvetniško družbo Fincinger, o.p., d.o.o., ki je v istem času opravljala storitve za javni zavod Zdravstveni dom Izola (na podlagi pogodbe o pravnem svetovanju in zastopanju z dne 4. 9. 2018, sklenjene med ZD Izola in Odvetniško družbo Fincinger, o.p., d.o.o. za nedoločen čas ter pooblastila ZD Izola z dne 20. 5. 2019), kar predstavlja realno tveganje oziroma tveganje za nastanek nasprotja interesov, s čemer je ravnal v nasprotju s pričakovanim delovanjem in odgovornostjo poslovodne osebe, kar predstavlja kršitev integritete, kot jo opredeljuje 3. točka 4. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju ZIntPK).
2. V obrazložitvi Komisija pojasnjuje, da je prejela prijavo z dokazili, v kateri je prijavitelj navajal, da je poslovodna oseba javnega zavoda Zdravstveni dom Izola (v nadaljevanju ZD Izola) Evgenij Komljanec (v nadaljnjem besedilu tožnik ali obravnavana oseba) za zasebne zadeve pooblastil odvetniško družbo, stroške storitev pa plačuje ZD Izola. Komisija je po pozivu prejela dokumentacijo ZD Izola, ki je obsegala pogodbo o pravnem svetovanju in zastopanju z dne 4. 9. 2018, sklenjeno med ZD Izola in Odvetniško družbo Fincinger, o.p., d.o.o. za nedoločen čas ter pooblastilo ZD Izola odvetniški družbi z dne 20. 5. 2019, v kateri rubrika "odvetnika posebej pooblaščam" ni izpolnjena. Prejela je tudi naročilnice ZD Izola z dne 8. 10. 2018, 11. 4. 2019, 13. 5. 2019, 19. 6. 2019, 27. 6. 2019 in 4. 10. 2019 ter račune odvetniške družbe z dne 31. 12. 2018, 11. 4. 2019, 31. 5. 2019, 19. 6. 2019, 28. 6. 2019 in 21. 11. 2019. Vse navedene naročilnice so bile izdane na podlagi sklenjene pogodbe o pravnem svetovanju in zastopanju z dne 4. 9. 2018.
3. Komisija v nadaljevanju povzema nadaljnji postopek, v katerem je ugotovila, da je v zadevi, št. 06215-2/2018, ki se je vodila zoper tožnika, prejela pooblastilo

Evgenija Komljanca odvetniški družbi z dne 18. 3. 2019, v katerem rubrika "odvetnika posebej pooblašcam" ni izpolnjena. Komisija je prejela dodatna pojasnila, v katerem je ZD Izola navedel, da specifikacija računov št. 70/2019 z dne 31. 5. 2019 in št. 123/2019 z dne 21. 11. 2019 izhaja iz samih računov. Predmetna računa sta bila izdana za pravno svetovanje v zvezi z naznanilom suma storitve kaznivega dejanja enega od zaposlenih v ZD Izola. Predkazenski postopek je tajen. Glede vsebine pooblastil z dne 18. 3. 2019 in z dne 20. 5. 2019 je poslovodna oseba ZD Izola odgovorila, da ne razume vprašanja, saj gre za tipsko pooblastilo Odvetniške zbornice Slovenije, v katerem je jasno navedeno, da gre za pooblastilo za pravno pomoč po predpisih o odvetništvu. Komisija je dne 12. 3. 2020 zaprosila Odvetniško družbo Fincinger, o.p., d.o.o. naj ji pojasni, v kateri zadevi je zastopala ZD Izola na podlagi pooblastila z dne 20. 5. 2019 in v kateri zadevi Evgenija Komljanca na podlagi pooblastila z dne 18. 3. 2019. Odvetniška družba je pojasnila, da zahteva Komisije po svoji vsebini posega v delo odvetnika, v odvetnikovo zasebnost ter pooblastilno razmerje, kar je v nasprotju z Ustavo RS, veljavno zakonodajo in sodno prakso ter v nasprotju z določbo 16. člena ZIntPK. Zato na podlagi četrtega odstavka 16. člena ZIntPK, 51. in 52. Kodeksa odvetniške poklicne etike, 6. člena Zakona o odvetništvu (ZOdv) ter sodne prakse Ustavnega sodišča RS ni posredovala podatkov in dokumentacije, ker gre za poklicno tajnost.

4. Komisija je tožniku kot obravnavani osebi posredovala osnutek ugotovitev. Obravnavana oseba je v izjasnitvi ugovarjala zaključkom iz 18. točke osnutka ugotovitev, v kateri Komisija navaja, da bi moral en račun plačati on sam kot fizična oseba. Iz računov jasno izhaja, da so bile odvetniške storitve opravljene za ZD Izola in ne za njega kot fizično osebo. Konkretna zadeva se ne vodi proti njemu kot posamezniku, ampak se vodi glede poslovanja ZD Izola z gospodarsko družbo Dr. Well d.o.o. in glede prodaje osnovnega sredstva ZD Izola javnem uslužbencu. Pooblastilo obravnavane osebe Evgenija Komljanca z dne 18. 3. 2018 se je nanašalo na podajo pojasnil glede tega poslovanja. Tožnik sicer ni bil poslovodna oseba v času sklenitve sporazuma o poslovanju med ZD Izola in družbo Dr. Well d.o.o.. Funkcijo vršilca dolžnosti direktorja je začel opravljati 22. 1. 2011, mandat direktorja pa je nastopil 19. 5. 2011, zato v pooblastilih ni prišlo do konflikta interesov in kršenja integritete.
5. Tožena stranka v nadaljevanju navaja, da ZD Izola sodeluje z Odvetniško družbo Fincinger, o.p., d.o.o. od leta 2017. To pomeni, da je odvetniška družba že opravljala storitve za javni zavod v času, ko je bil tožnik obravnavna oseba v zadevi št. 06215-2/2018. V dokumentu Osnutek ugotovitev o konkretnem primeru št. 06215-2/2018-69 z dne 11. 4. 2019, je Komisija obravnavani osebi očitala ravnanje, ki skladno z ZIntPK izpolnjuje znake korupcije v zadevi izredne odpovedi javnemu uslužbencu ZD Izola. Poslovodna oseba javnega zavoda ni isto kot sam javni zavod, zato so lahko interesi javnega zavoda in poslovodne osebe v postopku ugotavljanja korupcijskih ravnanj poslovodne osebe različni in

s tem zastopanje javnega zavoda in poslovodne osebe po isti odvetniški družbi predstavlja izrazito korupcijsko tveganje z vidika zaščite interesa koristi subjekta javnega sektorja.

6. V nadaljevanju Komisija navaja relevantno pravo, ki opredeljuje pojem uradne osebe (10. točka 4. člena ZIntPK), pojem integritete (3. točka 4. člena ZIntPK) in pojem nasprotje interesov (12. točka 4. člena ZIntPK) ter povzema sistemsko načelno mnenje št. 06269-2/2012/1 z dne 3. 7. 2012 in podlage zaznanih praks, na katerih temelji. Zaključuje, da bi moral tožnik kot poslovodna oseba javnega zavoda ZD Izola v primeru najetja odvetniške družbe zaradi njegovega zastopanja v zadevah, ki izvirajo iz opravljanja njegove funkcije kot poslovodne osebe, stroške odvetniških storitev v celoti poravnati sam kot fizična oseba. Komisija je v zadevi pod št. 06215-2/2018 obravnavala ravnanje tožnika kot poslovodne osebe ZD Izola, zato bi moral stroške konkretnega zastopanja in svetovanja v zadevi, ki izhaja iz njegovih dejanj, v celoti poravnati sam. Prav tako ne bi smel pooblastiti odvetniške družbe, ki je že imela sklenjeno pogodbo za pravno svetovanje z ZD Izola, saj so lahko interesi poslovodne osebe javnega zavoda in javnega zavoda, ki ga vodi, v zadevi, ki se vodi pred KPK tudi različni in navedeno predstavlja tveganje z vidika zaščite koristi subjekta javnega sektorja.
7. Tožnik vlaga tožbo zaradi kršitev določb postopka in nepravilno ugotovljenega dejanskega stanja ter istočasno uveljavlja kršitev ustavne pravice iz 22. člena Ustave RS. V tožbi navaja, da je z izpodbijanim aktom tožena stranka sprejela odločitev, da je kot direktor javnega zavoda kršil integriteto. Ugotovitev o kršitvi integritete je KPK utemeljila mimo zakonskih določb, brez konkretizacije in na način, da izreka izpodbijanega akta ni mogoče preizkusiti. Tožena stranka se v izpodbijanem aktu sklicuje na načelno mnenje iz leta 2012, ki ni bilo objavljeno v Uradnem listu RS in se ne šteje za zakonski akt, ki predpisuje vedenje in ravnanje posameznika, kar pomeni, da posledično ne zavezuje. Ravnanje posameznika je lahko sankcionirano le, če je to predpisano z zakonom, ki je objavljen v Uradnem listu RS in ne v nekem načelnem mnenju tožene stranke. Izpodbijan akt je tako v nasprotju z Ustavo RS, listinami v spisu ter brez vsake pravne podlage.
8. Tožena stranka je na ZD Izola kot javni zavod pošiljala pozive. ZD Izola je na te pozive podajal pojasnila, ki jih je pripravila odvetniška družba, zato je že iz tega razloga stališče tožene stranke, da so interesi zavoda in tožnika lahko različni, nesprejemljiva. Glede na to, da je tožena stranka svoje pozive naslavljala na javni zavod ZD Izola, le-ta odgovorov ne more podati drugače kot preko svojega zakonitega zastopnika, ki pa je tožnik. Tožnik je kot zakoniti zastopnik javnega zavoda ZD Izola za pravne storitve v nekaterih primerih pooblastil odvetniško družbo, s katero je ZD Izola sodeloval že od leta 2017, kar ni sporno. KPK je na podlagi anonimne prijave vodila zadevo pod št. 06215-2/2018, v kateri se je obravnavalo ravnanje javnega zavoda ZD Izola v primeru poslovnega sodelovanja

■
—
■

z gospodarsko družbo Dr. Well d.o.o. ter ravnanje glede izplačila odpravnine in prodaje osnovnega sredstva ZD Izola javnemu uslužbencu. V tem postopku je tožnik nastopal v funkciji poslovodne osebe javnega zavoda ZD Izola, podajal je pojasnila glede poslovanja javnega zavoda s prej navedenima subjektoma in zato ne gre za njegovo zasebno zadevo. KPK je določbo 4. člena ZIntPK uporabila na način, ki ga ni mogoče zagovarjati z uveljavljenimi metodami razlage prava. Prav tako se KPK v izpodbijanem aktu ni opredelila do izjasnitev, ki jih je podal tožnik, s čimer je bila kršena njegova pravica do obrazložene odločbe. To pa pomeni kršitev 214. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) ter v posledici kršitev ustavne pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave RS. Nadalje navaja, da je tožena stranka namenoma prezrla, da so v konkretnem primeru (v zadevi 06215-2/2018) interesi ZD Izola in tožnika povsem identični. Pojasnila v zvezi s tem je lahko podal samo tožnik kot poslovodna oseba. Pojasnila ZD Izola in tožnika so povsem enaka, saj gre za identičen historičen dogodek, zato zatrjevanje KPK, da bi lahko šlo za različne interese poslovodne osebe in javnega zavoda ne vzdržijo resne presoje.

9. Tožnik v nadaljevanju povzema določbo 7. člena Odvetniške tarife, ki odvetniku dovoljuje, da v upravnem postopku, če gre za isto dejansko in pravno podlago ter historični dogodek, zastopa več strank. Zgolj hipotetična možnost nastanka korupcijskega tveganja, oziroma tveganja za nastanek nasprotja interesov, pa ne zadošča za zaključek, da je prišlo do kršitve integritete. Za takšen zaključek bi bilo treba dokazati, da je dejansko prišlo do korupcije oziroma nastanka nasprotja interesov. Tožena stranka bi morala ugotavljati objektivne in subjektivne elemente očitka, česar ni storila. Izpodbijani akt posega v pravico tožnika, da si skladno z Ustavo RS lahko izbere pooblaščenca, ki mu zaupa, pooblastilno razmerje pa temelji na zaupanju in je strogo tajno. V nadaljevanju povzema posamezne storitve Odvetniške družbe Fincinger, o.p., d.o.o. v zadevi št. 06215-2/2018, ki so bile opravljene pred sejo z dne 18. 3. 2019, na kateri je bila storitev odvetniške družbe opravljena za tožnika osebno. Sodišču predlaga, da izpodbijani akt tožene stranke odpravi, tožena stranka pa naj ji povrne stroške postopka.
10. Tožena stranka v odgovoru na tožbo prereka tožbene navedbe tožnika kot neutemeljene. V zvezi s tožbenim ugovorom, ki se nanaša na pravno podlago za izdajo izpodbijanega akta navaja, da definicijo pojma integriteta določa 3. točka 4. člena ZIntPK. V primeru suma kršitve integritete lahko tožena stranka vodi postopek po 13. členu ZIntPK in izda ugotovitve o konkretnem primeru, kar je bilo storjeno v predmetni zadevi. Vsi subjekti javnega sektorja so ves čas delovanja dolžni slediti ne samo posameznim zakonskim normam, temveč tudi namenu in ciljem zakonov. Tožena stranka v primerih, v katerih uvede postopek zaradi suma kršitve integritete, upošteva zakonsko definicijo tega pojma ter konkretne zaključke na podlagi ugotovljenega dejanskega stanja aplicira na obstoječo zakonsko definicijo, pri čemer to povezavo tudi obrazloži. V zvezi s

■
—
■

pojmom integritete in razlago kršitve integritete se je že oblikovala tudi sodna praksa, iz katere nedvomno izhaja, kaj je integriteta (sodba Upravnega sodišča I U 289/2018-20).

11. Dejanja, ki jih je Odvetniška družba Fincinger, o.p., d.o.o. opravila za ZD Izola na podlagi splošnega pooblastila oziroma pogodbe za pravno svetovanje (npr. priprava dokumentacije in pojasnil) za toženo stranko niso sporna in tožniku tudi niso očitana v izreku izpodbijanega akta. Tožnik je namreč kršil integriteto s tem, da je za zastopanje v zadevi, v kateri je nastopal kot oseba, obravnavana zaradi suma kršitve ZIntPK, pooblastil isto odvetniško družbo, ki je sicer na podlagi pooblastila opravljala storitve za javni zavod (ne samo v navedeni zadevi podaje pojasnil, temveč na podlagi splošnega pooblastila oziroma pogodbe o pravnem svetovanju, sklenjene za nedoločen čas). Tožnik je kršitev storil v trenutku, ko je to odvetniško družbo pooblastil za zastopanje v predmetni zasebni zadevi. V nadaljevanju tožena stranka podrobneje zavrača posamezne tožbene očitke tožnika in sodišču predlaga, naj tožbo kot neutemeljeno zavrne.
12. Sodišče je dne 16. 9. 2021 v navzočnosti tožnika in pooblaščenca tožene stranke opravilo javno glavno obravnavo, na kateri sta stranki vztrajali pri svojih stališčih iz tožbe oziroma izpodbijane odločbe.
13. Tožnik je na glavni obravnavi sodišču predložil pripravljeno vlogo v pisni obliki in dodatno pojasnil, da je bil postopek št. 06215-2/2018 ustavljen, saj so bili očitki očitno neutemeljeni. V tem postopku Odvetniška družba Fincinger, o.p., d.o.o. ni zastopala njega, temveč ZD Izola, katerega je branil pred neutemeljenimi očitki suma nepravilnosti in očitane korupcije. Pojasnil je, da je šlo v postopku za zaroto proti njemu, kar dokazuje v drugih postopkih. Stališče KPK je nepravilno in neskladno z dejanskim stanjem. Če KPK postopka ne bi vodila, tožnik tudi ne bi potreboval pooblaščenca za pojasnila v zadevi. Gre za izvajanje pritiska nad tožnikom in omejevanje njegove pravice do svobodne izbire pravnega zastopnika ter predlaga, da se o tem zasliši odvetnica Klementina Fincinger.
14. Pooblaščenec tožene stranke je v izjasnitvi glede na naroku predložene pripravljane vloge povedal, da navedbe za predmetni upravni spor niso relevantne. V zvezi z razlogi za ustavitev postopka št. 06215-2/2018 je pojasnil, da so zadevo, v kateri je prišlo do ustavitve dobili v reševanje v letu 2018, državni zbor pa je po relativno hitrem postopku sprejel novelo zakona, ki je za postopke pred KPK določila petletni zastaralni rok od dogodka, ki je predmet obravnave. Glede pojma integritete in razlage kršitve integritete v povezavi z najemanjem odvetniških storitev se je že oblikovala sodna praksa. Zato je nasprotoval predlaganemu novemu dokazu z zaslišanjem odvetnice, saj izvedba tega dokaza ni potrebna za razjasnitev stvari.
15. Sodišče je v dokaznem postopku vpogledalo upravna spisa KPK št. 06211-

22/2020 in št. 06215-2/2018 ter izvedlo dokaz z zaslišanjem tožnika Evgenija Komljanca. Dokazni predlog za zaslihanje priče Klementine Fincinger je kot nepotreben zavrnilo, saj dejstva o izvajanju pritiskov na tožnika, ki naj bi se z zaslišanjem dokazovala, za odločitev v zadevi niso pravno pomembna.

K točki I izreka:

16. Tožba ni utemeljena.
17. Z izpodbijanim aktom je tožena stranka ugotovila, da je tožnik, kot obravnavana oseba (direktor javnega zavoda Zdravstveni dom Izola), dne 18. 3. 2019 za zastopanje v postopku, ki ga je v zadevi št. 06215-2/18 Komisija uvedla zoper njega, pooblastil Odvetniško družbo Fincinger, o.p., d.o.o. (v nadaljevanju Odvetniška družba). Ta je v istem času na podlagi pogodbe o pravnem svetovanju in zastopanju, ki jo je dne 4. 9. 2018 sklenila z ZD Izola za nedoločen čas ter na podlagi pooblastila ZD Izola z dne 20. 5. 2019, za ZD Izola opravljala storitve. Tožena stranka ugotavlja, da tožnikovo pooblastilo, dano tej Odvetniški družbi, zato predstavlja realno korupcijsko tveganje oziroma tveganje za nastanek nasprotja interesov, s tem pa je tožnik ravnal v nasprotju s pričakovanim ravnanjem in odgovornostjo poslovodne osebe, kar predstavlja kršitev integritete, kot jo opredeljuje 3. točka 4. člena ZIntPK.
18. ZIntPK integriteto opredeljuje v 3. točki 4. člena kot pričakovano delovanje in odgovornost posameznikov in organizacij pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi. Namen zakona je celovito zagotavljanje visoke ravni učinkovitosti pri preprečevanju korupcije, krepitev transparentnosti in dvig integritete, kar so temeljni pogoji za zakonito, uspešno, pregledno, smotro in pošteno delovanje države.
19. Izpodbijani akt, to je ugotovitev o konkretnem primeru, je tožena stranka izdala na podlagi 13. člena ZIntPK, ki med drugim ureja tudi postopek za sprejem in objavo ugotovitev v primeru suma kršitve integritete. Pri presoji pravne narave izpodbijanega akta je sodišče v obravnavani zadevi sledilo stališčem Vrhovnega sodišča RS, ki se je že večkrat izreklo o pravni naravi ugotovitev KPK, in sicer da gre za ugotovitveni dokončni upravni akt v smislu tretjega odstavka 2. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1)¹. Posledično je sodišče v konkretnem upravnem sporu presojalo pravilnost in zakonitost izpodbijanega akta, sprejetega na podlagi dejanskega stanja, ugotovljenega v postopku njegove izdaje.
20. Izpodbijani akt je po svoji naravi ugotoviteljna odločba, s katero je tožena stranka

¹ Glej sodbe Vrhovnega sodišča RS št. I Up 254/2015 z dne 12. 7. 2016 in št. I Up 73/2016 z dne 14. 9. 2016.

v izreku (ugotovitve v konkretnem primeru) ugotovila kršitev integritete, kot jo opredeljuje 3. točka prvega odstavka 4. člena ZIntPK. Upošteva je sodno prakso tega sodišča (sodba I U 1726/2019 z dne 17. 9. 2020) ni utemeljen tožbeni ugovor napačne uporabe materialnega prava, ki naj bi bila storjena zato, ker naj bi se tožena stranka pri svojem odločanju oprla le na lastno sistemsko načelno mnenje št. 06269-2/2012/1 z dne 3. 7. 2019 v zvezi z nedovoljenimi praksami javnega sektorja pri najemanju odvetniških storitev, ki je bilo sprejeto na podlagi prvega odstavka 11. člena in 8. alineje prvega odstavka 12. člena ZIntPK². Tožena stranka je svojo odločitev oprla na določbo 3. točke prvega odstavka 4. člena ZIntPK, na to načelno mnenje pa se je sklicevala zgolj v okviru razlage zakonskih norm o pričakovanem delovanju uradnih oseb in njihovi integriteti. Zakonodajalec je namreč pojma pričakovano delovanje oziroma integriteta pustil vsebinsko odprta in prepustil njuno vsebinsko opredelitev toženi stranki. Zato lahko sodišče v njeno razlago poseže le, če presodi, da glede na ustaljene metode razlage prava temu pojmu take vsebine ni mogoče dati³. Tudi po presoji sodišča je razlaga tožene stranke, da obstaja možnost nasprotja interesov v okoliščinah, ko ima uradna oseba in oseba, katere predstavnik je, istega odvetnika, razumna in logična. To še posebej velja, kadar gre za zastopanje uradne osebe v postopku, ki se tiče opravljanja njene funkcije v javnem zavodu. Tožnikovo ravnanje tako predstavlja (vsaj možno) nasprotje zasebnega in javnega interesa, in je bila na njegovi strani tudi dolžnost, da se takemu (možnemu) nasprotju interesov - v skladu s prvim odstavkom 37. člena ZIntPK - izogne. Toženi stranki tako, po mnenju sodišča, ni bilo treba ugotavljati okoliščin, ali je v konkretni zadevi obstajala verjetnost, da bi javni interes javnega zavoda prišel v navzkrižje z zasebnim interesom uradne osebe. Kolikor bi tožena stranka dokazovala in dokazala, da je do kršitve nasprotja interesov že prišlo, tako kot razlaga tožeča stranka, bi tožena stranka v predmetni zadevi vodila postopek zaradi kršitve nasprotja interesov in ne zaradi kršitve integritete.

21. Iz na glavni obravnavi izvedenih dokazov, predvsem upravnega spisa in zaslišanja tožnika, nedvomno izhaja, da je komisija v zadevi št. 06215-2/2018 (v zadevi poslovnega sodelovanja med ZD Izola in gospodarsko družbo Dr. Well d.o.o. in v zadevi izplačila odpravnine in prodaje osnovnega sredstva ZD Izola javnemu uslužbencu) dne 22. 2. 2018 uvedla preiskavo zoper tožnika kot direktorja ZD Izola zaradi suma korupcije ter suma kršitve etike in integritete javnega sektorja. Postopek je bil s sklepom komisije, št. 06215-2/2018/97 32006 z dne 11. 2. 2021, na podlagi dvanajstega odstavka 13. člena ZIntPK⁴ ustavljen. V tej zadevi je Komisija dne 19. 3. 2019 opravila narok, na katerem je opravila razgovor z obravnavano osebo, to je tožnikom, ter pričó,

2 ZIntPK veljaven v času sprejema predmetnega načelnega mnenja Ur. list RS št. 69/2011, je v 8. alineji prvega odstavka 12. člena komisijo pooblašal za izdajo načelnih mnenj, stališč, priporočil in pojasnil o vprašanjih, povezanih z vsebino tega zakona.

3 Glej X Ips 182/2017 z dne 9. 10. 2019.

4 Komisija ne obravnava zadev, če je od dogodka, na podlagi katerega se zadeva nanaša, poteklo več kot 5 let (12. točka prvega odstavka 13. člena ZIntPK).

tožnik pa je za zastopanje na tem naroku pooblastil Odvetniško družbo. Pooblastilo je bilo tožniku na glavni obravnavi predočeno in je na njem prepoznal svoj podpis. To, da je tožnik v zadevi št. 06215-2/2018 pooblastil Odvetniško družbo, izhaja tudi iz pooblastila, ki ga je kot fizična oseba podpisal dne 9. 7. 2019, in sicer za zastopanje v zvezi z izjasnitvijo glede navedb v osnutku ugotovitev KPK v tem konkretnem primeru. Iz pogodbe o pravnem svetovanju in zastopanju, sklenjene dne 4. 9. 2018 med ZD Izola in Odvetniško družbo in upravnega spisa izhaja, da je Odvetniška družba za ZD Izola v istem času in postopku opravlja pravno svetovanje, ki obsega ustne in pisne pravne nasvete, pregledovanje pogodb, dogovorov in sporazumov ter drugih aktov, zastopanje stranke v vseh postopkih pred rednimi sodišči ter vsemi drugimi sodišči, organizacijami, skupnostni in državnimi organi, sestavljanje vlog, vlaganje pravnih sredstev, pripravljane pogodb, dogovorov in sporazum ter drugih aktov (I. točka pogodbe).

22. Tožbeni ugovor, da je Odvetniška družba dela izvajala v okviru opravljanja storitev za ZD Izola, za predmetni postopek ni pravno relevantno. Ugotovljena kršitev se namreč nanaša zgolj na zastopanje tožnika po tej isti Odvetniški družbi v postopku pred toženo stranko v zadevi št. 06215-2/2018, v kateri je imel tožnik status obravnavane osebe, kar je razvidno tako iz izpodbijanega akta, kakor tudi iz upravnega spisa. Sodišče pri tem dodaja, da dejanja, ki jih je Odvetniška družba v isti zadevi opravila za ZD Izola (npr. priprava dokumentacije in pojasnil) na podlagi splošnega pooblastila oziroma pogodbe za pravno svetovanje in plačila nagrade za ta dejanja, sicer niso sporna in tožniku tudi niso očitana v izreku izpodbijanega akta. Odvetniška družba je namreč dejanja za ZD Izola opravljala na podlagi pogodbe o pravnem svetovanju in zastopanju, in sicer v zvezi z zahtevami Komisije, podanimi na podlagi 16. člena ZIntPK, po katerem morajo državni organi in drugi subjekti toženi stranki posredovati vse podatke in dokumente, ki so potrebni za opravljanje njenih zakonskih nalog.
23. Z izpodbijanim aktom, tudi upošteva sodno prakso (sodba I U 1726/2019-10 z dne 17. 12. 2020), ni bilo nesorazmerno poseženo v tožnikovo pravico do svobodne izbire odvetnika. Pravica do svobodne izbire zagovornika je kot ustavna kategorija opredeljena v 19. členu Ustave RS in se nanaša le na osebe, ki jim je bila odvzeta prostost. Ostali primeri svobodne izbire odvetnika tako niso izrecna ustavna kategorija. Izbira odvetnika je gotovo stvar svobodne odločitve posameznika, ki temelji na medsebojnem zaupanju in je pomemben vidik pravice do obrambe v kateremkoli postopku, katerega predmet je ugotavljanje kršitev dolženega ravnanja. Iz obrazložitve izpodbijanega akta pa je mogoče razbrati (ustavno) dopusten cilj posega v tožnikovo pravico, da pooblasti kateregakoli odvetnika po svoji presoji, to je primarno zasledovanje varstva javnega interesa pred zasebnim. Glede na navedeno je neutemeljeno sklicevanje tožnika na 7. člen Odvetniške tarife, ki se nanaša na zastopanje več strank v upravnem postopku. Neutemeljen pa je tudi očitek toženi stranki, da je ZD Izola pozvala k predložitvi

■
■

dokumentacije in pojasnil ter da je za ZD Izola lahko pojasnila in dokumentacijo podal le njen zakoniti zastopnik, torej tožnik. Tožnik mora namreč biti v skladu s 37. členom ZIntPK v zvezi s svojo funkcijo pozoren na vsako nasprotje interesov in se mu je dolžan izogniti, kar pomeni, da v primeru nasprotja interesov ne more zastopati zavoda.

24. Neutemeljeni so tudi ugovori tožnika, ki se nanašajo na kršitve pravil postopka. Tožena stranka je pred izdajo izpodbijanega akta v skladu s postopkovnimi določbami ZIntPK tožnika zaslišala in mu dne 8. 9. 2020 poslala osnutek ugotovitev v konkretnem primeru, na katerega je tožnik tudi podal izjasnitev. Z navedenim zakonsko urejenim postopkom tožene stranke je tudi po mnenju sodišča smiselno upoštevana določba 9. člena ZUP, ki določa, da je treba pred izdajo odločbe, dati stranki možnost, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo, ter da organ svojo odločbo ne sme opreti na dejstva, glede katerih strankam ni bila dana možnost, da se o njih izjavijo. Tožnik je to možnost imel in jo je v postopku tudi izkoristil. V izpodbijanem aktu je tožena stranka svojo odločitev obrazložila in zato očitke tožnika o kršitvah 214. člena ZUP ni neutemeljen. Izpodbijani akt obsega razložitev zahtevka, tožnikove navedbe v postopku in opredelitev tožene stranke do teh navedb, navedena pa so tudi dejstva in dokazi, na katere je ta opredelitev oprta, razlogi, ki so bili odločilni za presojo dokazov, kakor tudi razlogi, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo sprejeto odločitev. Kot je bilo tožniku že pojasnjeno, je za predmetni postopek v vsebinskem smislu pravno relevantno zgolj to, da je postopek pred toženo stranko tekel zoper tožnika kot obravnavano osebo in to, da je tožnik kot obravnavana oseba za zastopanje v tem postopku pooblastil Odvetniško družbo, ki pa je v istem času in v istem postopku opravljala odvetniške storitve za javni zavod ZD Izola. Kršitev, ki je z izpodbijanim aktom očitana tožniku, je jasno navedena v izreku izpodbijanega akta, v katerem pa ni očitkov, ki bi se nanašali na nepravilnosti v zvezi s plačilom Odvetniški družbi.
25. Glede na navedeno je sodišče presodilo, da je izpodbijana odločitev pravilna in zakonita in je zato tožbo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) zavrnilo.

K točki II izreka:

26. Izrek o stroških tožnika temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, kadar sodišče tožbo zavrne, vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Nova Gorica, 11. oktobra 2021

Predsednica senata

Lea Chiabai, l.r.

Ta prepis je soglašen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe: